

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 168/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца „Изоградња плус“ ДОО Ниш, кога заступа пуномоћник Станимир Радосављевић адвокат из ..., против туженог Савеза самосталних синдиката Града Ниша, ради конституисања права службености пролаза, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Основном суду у Нишу 04.02.2020. године, са предлогом да суд усвоји тужбени захтев тужиоца и у корист парцеле кп.бр. .. КО ..., као повласног добра, на којој тужилац има заједничко право коришћења, конституише право стварне службености пролаза пешице и аутомобилима, преко парцеле туженог кп.бр. .. КО ..., као послужног добра, и то од улице ... кроз северни пасаж зграде Пословног центра „АА“ крајњом северном страном парцеле туженог у ширини од 3 метра и дужини од 33,8 метара до границе са наведеном парцелом тужиоца, што би тужени био дужан да призна и трпи.

Основни суд у Нишу се решењем П 829/2020 од 07.02.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници, с тим да се по правноснажности решења предмет уступи Привредном суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност и уз акт од 12.05.2020. године, предмет је упутио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности, налазећи да се у конкретном случају ради о спору који није настао у обављању делатности привредних субјеката, сходно одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Нишу.

Чланом 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да Основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

По члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Дакле, привредни судови су надлежни да суде у споровима између привредних субјеката или привредних субјеката и других правних лица у споровима који настану у обављању делатности привредних субјеката, па у конкретном случају није испуњен објективни критеријум за постојање надлежности привредног суда, јер се не ради о спору који је настао између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, већ се ради о грађанско-правном спору ради конституисања права службености пролаза на основу одредаба Закона о основама својинско-правних односа.

Имајући у виду изнето, за поступање у овој парници стварно је надлежан Основни суд у Нишу, сходно одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

На основу члана 22. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**